

Píseň svatého Petra

Emi D6 Cmaj7 ...

1. Jak to, že tváří se, že jim nic nechybí? Prázdnotu ukrývají, nebo ji vůbec nevidí?
Smějou se v hospodách – bojí se samoty. Jak to, že tváří se, že je nic nebolí...

2. Jak to, že předstírají, že v nic nevěří? Žijou den ode dne a nic víc neřeší?!
Utíkají před sebou, utíkají od lidí... Jak to, že tváří se, že jim nic nechybí...

Cmaj7 D4 G G/fis Emi

Ref.: Já den jak den vyplouvám, spouštím síť, vlny poslouchám.

Cmaj7 D4 A2
Bloudívám v sobě sám...

Cmaj7 D G G/fis Emi

Na lodích, na vodách – prázdný žití, teplo střídá chlad...

Cmaj7 D A2 H4
Kterou cestou se dát...?

3. Městem dnes prochází muž zástupem sledován. Má otevřenou náruč a říkají mu „Pán“.
Občas se zastaví, dveře domu otevře... a lidem u stolu treť se do srdce...

Ref.

Emi D6 Cmaj7 D4

4. (*tempo*) Já obyčejný rybář na břehu Galilejského jezera,
lovím ryby, spouštím síť, žiju sám, modlím se...

K Hospodinu Bohu, aby požehnal úrodu,
aby dal mi od bran klíč – já stejně ale toužím po něčem víc!

5. A dnes jsme zas pracovali celou noc a ryb není zrovna moc!
Snad jedna, dvě se do sítě chytily, proklouzly rukama, rychle se ztratily...
A do toho zástup lidí a všude kráčí On. On má slova života a hlas má jako zvon...

Ref.2: A on mí jméno znal a na nic se mě nezeptal, jen přikázal napnout síť...

A já jel, já věděl, že něco stát se musí – co na to čekám celý dny...

Na vodách, na lodích – On mění srdce, duši dává klid.

A v sítích z ničeho nic množství ryb...

On byl to Král, já ho znal, když v modlitbách jsem sedával,
ten Jeho hlas – On byl Bůh!

Po skalách, po cestách – já jdu za ním od té chvíle a nemeškám...

A odhazuju vše co mám!!

6. Městem dnes prochází muž zástupem sledován.

Má otevřenou náruč a říkají mu Pán.

Občas se zastaví, zaklepe tobě na dveře.

A těm, co otevrou, treť se do srdce...